

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicoꝝ Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XXIII. Decretis Summorum Pontificum eadem veritas firmatur, &
cauillationes aduersariorum tolluntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

fuit reformata in templo S. Marie Frigidonaria prope civitatem Lucae, anno 1407. à quodam clerico nobilissimo Romano, nomine Bartholomaeo illustriſſima familia Columba, vna cum quodam eius socio Iacobo de Augadri, vtriusque turis Doctore excellentiſſimo. Sed prius per obtingentes annos vsque ad Bonifacium VIII. fuerunt in Ecclesia Lateranensi, à Gelasio primo discipulo B. Augustini semper vincentes. Ex qua Ecclesia licet impoſterum plures eſſent eieci, ac iterum regressi, tandem sub Sixto IV. Summo Pontifice omnimodam ipsius possessionem amiſerunt: non tamen titulum, & priuilegia, vt ipse idem Pontifex eis conceſſit, vna cum monasterio S. Mariae Pacis, in quo adhuc vsq. Romae perseuerant. sed est notandum quod alij sunt canonici regulares congregationis S. Saluatoris &c. Hæc ille.

Sextus, Syluester Maurolicus in Historia generali omnium Religionum, Mare Oceanum vocata, & lingua Italica cõscripta, vbi per sex integras paginas, & amplius hanc eandem veritatem pluribus testatur. quæ quoniam nimis longum foret exſcribere, nunc locum indicasse suffecerit.

Septimus, Hieronimus à Sorbo in Compendio priuilegiorum, vbi testatur canonicos regulares dictos Lateranenses, ab Apostolis primam trahere originem. postea ab Augustino ordinatos regulariter.

Octauus, Laertius Cherubinus in Bullario nuper edito ante Constitutionem secundam Paschalis Papæ II. ad quem remitto.

CAPVT VIGESIMVM TERTIVM.

Decretis Summorum Pontificũ eadem veritas firmatur, et cauillationes Adversariorum tolluntur.

Robatur, quin etiam assertio capitis præcedentis apertissimis Summorum Pontificum testimonijs, & decretis. quorum primum est Gregorij Duodecimi qui sex annis post initium dictæ reformationis ad Summum Pontificatum est euectus, cuiusque familiaris fuerat vnus de primis dictæ reformationis autoribus, quem post S. Leonardi apud Veronam Priorem constituerat. is enim in quodam priuilegio Prioribus, & monasterijs S. Leonardi, & S. Mariae de Frasonaria sic reformatis conceſſo 7. calend. Maij, Pontificatus sui anno 2. quod incipit: *Præ nos excitat*: inter alia sic habet: *Quod, vos omnib. & singulis priuilegijs, prærogatiuis gratijs, exemptionib. immunitati-*

bus, & preminentijs per canem seam. aut alia que literarumque vobis, & esse monasterijs diuisim conceſſo perinde vis & gaudere valeatis, ac si vobis, & tu monasterijs communiter conceſſa fuisset, &c. Sunt enim notanda verba illa: *Vobis, & monasterijs vestris conceſſo*. quia priuilegia per Romanos Pontifices Gregorij Prædecessores canonicis, & monasterio Frigidonario conceſſa, non aliter dici possunt conceſſa dictis canonicis, nisi quia canonici reformati, ad quos Gregorius priuilegium dirigit, erant de illismet, qui fuerat in monasterio Frigidonario ante reformationem, non autem noua congregatio ab illis antiquis canonicis diuersa. alioqui dicere quidem potuisset: *Monasterijs vestris conceſſis*, non autem verè dixisset: *vobis conceſſis*.

Secundum est Martini Quinti in priuilegio ipsiſ canonici factò anno 1423. pridie calend. Iulij: quod incipit: *Dilectudini pastoralis*. Vbi hæc inter alia scribit: *Aljs autem ipsius Ordinis Constitucionibus, præsertim Benedicti Papa Duodecimi prædecessoris nostri minime teneantur adhiberi: quia non, obseruantibus, & consuetudines abundantius habent illis &c.* Si Martinus Quintus dispensauit canonicos in monasterio Frigidonario reformatos à Constitutionibus Benedicti Duodecimi, plene supposuit, illos fuisse verè, & proprie de illis antiquis canonicis, de quibus Benedictus Duodecimus loquitur in suis literis Apostolicis, quibusque suas Constitutiones obseruandas præscribit, quos à sanctis Apostolis institutos, & à B. Augustino reformatos faceret, alias cur dispensaretur à Constitutionibus dictis canonicis traditis, si de illis non essent, quibus Constitutiones tradite fuerunt? nam canonici S. Saluatoris de Bononia, Scopetini vulgariter nuncupati, nosquam ab illis Constitutionibus dispensati leguntur in tot priuilegijs per Gregorium XII. & Successores illis factis: quia non sunt verè de antiquis canonicis, sed sub Gregorio XII. nuper instituti.

Tertium est Eugenij IV. in Bulla, per quam canonicos Frigidonarios reformatos Laterani restituit. vbi cum plura in laudem sancti Quodini dicat, hæc inter alia subiungit: *Præstatam in crosandam Lateranensem Basilicam ad primam institutionem, & primæuam statum reducemus, ac reponimus, vt Ordo Canonicus, qui secundum Deum, & B. Augustini regulam in noscitur institutus perpetuo futuris temporibus in dicta Ecclesia vigeat, & multo libenter obseruetur*. Censuit igitur, canonicos Frigidonarios fuisse verè de illis antiquis canonicis Lateranensibus, illius Basilicæ originarijs, vt illius verbis vtar. alioqui si fuissent nuper instituti, quam ratione verè dici potuisset. Eugenium IV. illos in Lateranensi Basilica restituedo, ipsam Ecclesiam ad primam institutionem, & primæuam statum illius Basilicæ originarium

restitueret non me latent, quæ cõtra dictam Bullam per Antonium Massam Gallensem in causa processente cum Reu. monachis Cassinensibus processente inculcata, & milles iactata. pro responsione sufficit, illa omnino ab illustriſſimis Cardinalibus in causa deputatis, sepius vsque ad illud usque auidia, paripensa nihilominus, contenta, & retracta, quemadmodum etiam nos, ne diuino opere videamur, nunc contemnimus. sed silentio præterimus.

Quartum est Nicolai V. in priuilegio dato Calisto Lanturij 1450. quod incipit: *Ex prouisione apostolica*. per quod omnia contenta in prædicto priuilegio Martini V. & Eugenij IV. auctoritate nostræ congregationis probat, & confirmat.

Quintum Sixti IV. in priuilegio, quod incipit: *Dum ad vnum*. in quo sic habet: *Dum ad vnum Regales Ordines, & loca iugis sanctimonie, & per seque vobis Religionis adstruã. pro inuentione apostolica seruituti officij, crebrũ vigilijs, & vigilijs, & alijs actibus, ad illum præcipue canonice regularem congregationis Lateranensis, ordinem, & ad ipsius libertatem nostræ mentis oculos conuertimus, quæ in dõ ipse in nascenti Ecclesia sancta inſtituta, & primarum Christianæ Religionis clericorũ norma præteritis fundata, & sacra instituta, ac diuinitus, & alijsque præsumitis extitit, ab eiusque primis fundatione varijs virtutum meritis semper honorata, quoniam nonnulli Romani Pontifices prædecessores nostri inuenerit Religionem ipsam priuilegijs, & in alio priuilegio, per quod Ecclesia S. Mariae Pacis eisdem canonicis Laterano ex tribus priuilegijs concessio, præmissa narratione, qualiter ab eisdem Pontificibus Italia Pace donata, ex voto Ecclesie, sub titulo B. Mariae de Pace, proprijs sumptibus extruendam curauerat, ita subiungit: *Constitutiones, inter alios Religiosos institutionem canonicorum regularem ordinis S. Augustini fore primam, & ab ipse sanctissimo Ecclesie Doctore Augustino institutam, & per longa secula vniuersis, & literarum, & scientiarum, & omniſque vniuersis stabilitam, ad correctionem congregationis Lateranensis dicti ordinis, sub regulari obseruantia degentes, templum Pacis memoratum in huiusmodi, & temporibus Deo proprio iusticia ratione suscipiat incrementa.**

Sextus Pius IV. qui cum memoratam sepius memoratam inter nos, & monachos Cassinenses super iure præcedendi, tot annis exagitantem, decime constituit, in motu proprio, qui habetur in Bullario inter Constitutiones dicti Pontificis, & est 25. in ordine, quam libro præcedenti cap. 7. ex integro inferuimus, expressè statuitur competum factis ex literis Apostolicis, & Constitutionibus alijs documentis, rationibus, & protestationibus, quod canonici regulares nostræ Lateranensis congregationis fuerunt, & sunt de illis dictis à S. Augustino, quin immò à sanctis Apo-

reduci: non me latet, quae contra dictam Bullam per Antonium Massam Galleum in causa...

Quartum est Nicolai V. in privilegio dato Calend. Ianuarij 1450. quod incipit: Ex provisione...

Quintum Sixti IV. in privilegio, quod incipit: Dum ad vnum in quo sic habet: Dum ad vnum...

Sextus Pius IV. qui cum memoratam sapius controuersiam inter nos, & monachos Cassinenses...

stolis instituit. & propterea sententiauit, pronunciat, & declarauit, eosdem canonicos tam iure antiquioris institutionis, quam dignitatis clericalis...

Septimum est Pij V. in alio motu proprio anno 1570. 10. calend. Ianuarij emanato, per quod nostris canonicis primum, & superiorem locum...

Quae omnia cum sint clara, & manifesta, ut potest a Romanis Pontificibus, etiam partibus in iudicio sapius auditis, & causa inspecta, & diligenter examinata, & cognita, promulgata, non video, quam ratione recentiores nonnulli se ipsos a nota contemptus literarum Apostolicarum...

Nam quod primo loco nobis obijciunt, Eugenium IV. congregationem Frigidianam nouellam in Ecclesia plantationem dicere, iidem Illustrissimi Cardinales, & Summus Pontifex ne pili quidem fecerunt...

de vltima plantatione propter reformationem canonici ordinis ab eisdem canonicis factam, non quod nouus ordo fuerit institutus. Adde, non esse controuersiam an congregatio de Frisonaria ratione nouissima reformationis dicenda sit nouella plantatio...

VM.
dem. ut aiunt quae
dispositum sententia
roba. & in mo
at. & sunt enim
asperis rebus cano
Pocissis Gra
& monasterio
iter dici possunt
ua canonici regula
legium dirigit
monasterio Frig
non autem noua
canonicis diuersa
Monasterio rudi
lic: rui cano
nti in privilegio
oridie calend. Ia
orale. Vbi haec in
Ordinis Constituc
duo dicitur potest
rudi: quae motu
uandantes laicis
spendunt canonici
reformato a
Duodecimo, plene
optie de illa anti
dicius Duodeci
sollicitis, quibus
mandas praescrib
tos, & a B. Au
cur dispensatio
canonicis tradit
Constitutione
ci S. Saluatori de
nuncupati, nisi
disputatio lega
prium XII. & In
sunt vere de anti
rio XII. nuper in
n Bulla, per quam
reformatos Late
laudem sacri Or
ingit: Praesentia
am ad primam in
redactum, ut respo
re dicitur, & B.
ritum perperam fa
ingit, & inualido
e, canonicos Frig
antiquis canonici
re originarijs, ut il
licet nosper multa
portuisset, Eug
Basilica restituen
am illustriorem,
flice originarium
reduci

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

regularibus Apostolicis, aut ab Eremitis, vel ab alijs alterius ordinis. An per traditionem antiqui habitus canonicorum, iuxta modum ab antiquis canonicis servatum, an potius novum institutum plantando, novumque regularem habitum tribuendo an in aede canonicorum antiqua, ubi canonicum institutum adhuc vigeret, an potius in domo Eremitarum, aut etiam Canonicorum, sed ipsi canonicis iam desituta. Nos nostram congregationem, ratione reformationis Frigidionaria, novellam plantationem dicimus: sed ab antiquis canonicis monasterij Frigidionarij, & S. Petri in Caelo Aureo Papie plantatam, modo, & forma canonicis regularibus antiquis, & Lateranensibus consuetis, per traditionem antiqui habitus canonicorum, in monasterio perantiquo, in quo saltem ab annis 150. scilicet ab Alexandro IV. vsque ad illud tempus institutum canonicorum Lateranensium continuatum, & nunquam interitio tramite vigeat. Contra quod nostri calumniatores asserunt, nec probant.

V. Sed obijciunt secundo loco Martinum V. primum hanc congregationem instituisse, ante quem nullus adhuc extabat titulus, vel congregatio, & decem monasteria in vnum compingentem, mandasse à Frigidionaria dici, vt Basilius Sirenus in Scholio eiusdem privilegij notauit.

Respondeo, hæc omnia falsa esse, siue Basilius Sirenus dixerit, siue alius quispiam. quod enim Martinus V. hanc congregationem primum non instituerit, ostendunt decem, vel vndecim monasteria per Frigidionarios reformata, priusquam Martini privilegium prodiret. quod etiam ante Martinum V. extaret titulus canonicorum Frigidionariorum, illa eiusdem Pontificis verba indicant, ex ipsomet privilegio accepta, per quod aduersarij nostram institutionem factam arbitrantur: *Hinc est, quod nos dilectos filios S. Mariae de Frigidionaria S. Leonardi de Verona, &c. Ordinis S. Augustini monasteriorum Priores, Praepositos, Rectores, Canonicos, & Conuentum de Frisonaria vulgariter nuncupatos, vt Deo quietius perpetuo famulari valeant &c.* multo magis falsum, Martinum V. mandasse congregationem à Frigidionaria dici. ubi enim, aut quibus verbis hoc mandauit? sed nec alius Pontifex præcepit à Frigidionaria dici. solum enim aiunt, nostros à Frisonaria vulgariter fuisse nuncupatos, & congregationem nostram dictam de Frisonaria: quod aliud est. Et esto dixisset Martinus V. nostram congregationem à se nuper institutam, quod nullatenus dixit, nihil prorsus officeret. duobus enim modis cogitare possumus, aliquam congregationem nuper institutam, vel per collectionem, & vnionem multorum collegiorum, quæ ab antiquo iam fuerant instituta, vt si modo ex collegijs canonicorum, quæ plura sunt in Regnis Poloniz, & Boemiz vna congrega-

gatio per Pontificem, sub obedientia vnius Capituli constitueretur, quod nostros canonicos in Poloniz Regno degentes nunc moliri, relatione fide digna percepi. vel novos ordines, & noua monasteria cum nouis institutis plantando. primo modo aliquater admitti potest, nostram congregationem per Martinum V. primum institutam, quod solù Basilius Sirenus in Scholio præcitato intendit. non autem secundo modo, de quo solum controuersia nobis esse potest.

Tertio obijciunt nobis nostri Lateranenses, qui conceptis verbis testantur, nos à fratre Iacobo Bergomensis Ordinis Prædicatorum institutos. Ita Ioannes Philippus Nouariensis in Chronica canonici ordinis lib. 3. cap. 1.

Respondeo, imposturam hanc esse, ad quam retegendam referam formalia verba Ioannis Philippi, non vitiosa, neque deturcata: *Quartus, inquit, Conuersus per Ven. P. D. Bartholomæum fratrem nostrum eximium doctorem vtriusque iuris Dominum Iacobum de Adugadræ de Bergamo, qui per multos annos legit iura in studio Paduano, qui restitutus omnibus vicijs seculi, Ordinem Prædicatorum vniuersi uisitauit, & Conuersus effectus est, quia bigamus erat, & vitiosam obseruantiam dicti ordinis declinare, sepe uicinas congregabat, quorum negligentia Religio bona moribus rascuabatur. qui indigno reprehensorem seruit, dictam fratrem Iacobum carceribus deputauerunt, nouo iurjs eum assicientes, qui Deo permittente de manibus dictorum fratrum liberatus est, & vna cum dicto P. D. Bartholomæo ad sedem Apostolicam accesserunt, & per Dominum Gregorium Papam XII. à dicto ordine, & à bigamia dispensatus vsque ad Diocesanum, accepto officio prædicandi, & habitum canonicum in regularium per manus dicti Domini Gregorij Papæ est assumptus regularis. Accepta benedictione à Summo Pontifice, ambo Romam recesserunt, & ad Civitatem Lucanam venientes, & in ipsa dictus Dominus Iacobus cepit predicare cum tanto seruore verbum Dei, quod uidebatur hominibus sanctum Paulum in terra uenisse. Ipsi igitur prædicante, & D. Bartholomæo confessione audiente, multos discipulos Domino cooperante congregauerunt in quodam monasterio pauperum extra dictam Civitatem Lucanam ad tria milia, uocato à Maria de Frisonaria, in nemore existente, Episcopo Civitatis illud locum eum tradente. à quo monasterio congregatio illorum canonicorum uocata fuit per plures annos congregatio S. Mariae de Frigidionaria. & sic congregatio canonicorum regularium per dictos Dominos Iacobum, & Bartholomæum assignato illi Domino Benedicto de Mediolano in Priorem, ualefecerunt eum. Hec Ioannes Philippus, in quibus licet multa euidenter falsa dixerit, ex quadam Chronica incerti auctoris manu scripta, quæ apud nonnullos ex nostris uagatur accepta, quam ipse habeo, vt cum inquit, dictum Fratrem Iacobum dispensatum ab Ordine Prædicatorum per Gregorium XII. item dispensatum per eundem Pontificem ab irregularitate bigamiz, item accepisse habitum canonicorum*

monachorum regularium ab iplo Gregorio XII. non inquit, post acceptum habitum à Gregorio Roma discessisse, Lucam uenisse, & Frisonaria canonicos congregare cepisse, quæ omnia factos dictis salutaris aperte redarguunt. Item factis conuolat ante Gregorij Pontificatus Frigidionarium reformationem absolutam, quæ Fr. Iacobum à Priore monasterij, & delecto fratre Thomæ Magistri Generalis Ordinis Prædicatorum, ab irregularitate bigamiz per Bonifacium IX. dispensatum, habitum canonicorum, ab irregularitate, immo contrarium mandatum, cum dicit, prædictos Bartholomæum & Fr. Iacobum multos canonicos ibidem congregare cepisse. nam si congregauit discipulos, & canonicos, non ipse nouam congregationem instituit, uaduersarij gratis asserunt, multo minus, cum non asserunt Frigidionarij ante reformationem fuisse canonicos desituta, vel domum Eremitarum, vel priores auctores dicte reformationis Eremitas fuisse, vel Fr. Iacobum tempore Canonij Pisanus canonicum habitum in monasterio S. Augustini Pisanæ ab illius Priore sumisse, quod illi fingunt. Addo errare hunc autorem, cum inquit, assignato illi Dño Benedicto de Mediolano in Priorem, nam inter primos reformationis auctores nullus D. Benedictus de Mediolano recesserunt, sed tantum D. Benedictus Ariminensis, qui anno 1404. electus Prior, non à prædictis duobus uisus à toto Concilio, & ab Episcopo confirmatus, vt tunc moratur, qui an. 1407. à Greg. XII. cuius antea fuerat familiaris, S. Leonardi apud Veronam Priorem nominatus. Quare leuissimum est fundamētum illius auctoritate constitutum.

CAPVT VIGESIMVM QUARTVM.

Quare Canonici Regul. in Ecclesia Lateran. vsq. ad Calistum III. præstiterint, & qualiter Fredericus III. Imperator habitum Canonicorum Regularium de manibus Prioris Lateran. in dicta Basilica suscepit

Ano 1446. quo posteriore Eugenij IV. litteræ pro reformatione Basilicæ Lateranensis emanauerunt, Patres nostri Generalem Synodum habuerunt Ferrariæ, in qua prædictus P. D. Simon Mediolanensis secundo in of-

nicorum regularium ab iplo Gregorio XII stem
 cum in quibus post acceptum habitum à Gregorio
 Roma dilectissis, Lucam venisse, & Frisonarie
 canonicos congregare cepisse, quæ omnia ex
 hætenis dictis salutaritè redarguntur,
 cum satis constet ante Gregorij Pontificatum
 Frigidianam reformationem absolutam, ibi
 quæ Fr. Iacobum à Priore monasterij, & de licentia
 fratris Thomæ Magistri Generalis Ordinis Præ-
 dicatorum, ab irregularitate bigamiæ per Boni-
 ficium IX. dispensatum, habitum canonicorum
 regularium suscipisse: non tamen asserit hic au-
 tor, quòd illi gratis imponitur, dictum Fr. Iaco-
 bum nouam congregationem instituisse, illius-
 que autorem extitisse, immo contrarium manife-
 ste innuit, cum dicit, prædictos Bartholomæum,
 & Fr. Iacobum multos canonicos ibidè congre-
 gare cepisse. nam si congregauit discipulos, qui
 erant canonici, nõ ipse noua congregatione in-
 stituit, vt aduersarij gratis asserunt, multò minus di-
 cit, monasterium Frigidianum ante reformatio-
 nem fuisse canonicis desitutum, vel domum Ere-
 mitarum, vel primos autores dictæ reformatio-
 nis Eremitas fuisse, vel Fr. Iacobum tempore
 Conclij Pisani canonicum habitum in mona-
 stero S. Augustini Pisano ab illius Priore sum-
 pisse, quòd illi fingunt. Adde errare hunc auto-
 rem, cum inquit, assignato illis Dño. Benedicto
 de Mediolano in Priorem, nam inter primos dic-
 tæ reformationis autores nullus D. Benedictus
 de Mediolano recensetur, sed tantum D. Benedic-
 tus Ariminenfis, qui anno 1404. electus est
 Prior, non à prædictis duobus viris sed à toto Ca-
 pitulo, & ab Episcopo confirmatus, vt tunc moris
 erat qui an. 1407. à Greg. XII cuius antea fue-
 rat familiaris, S. Leonardi apud Veronam Prior
 est renunciatus. Quare leuissimum est fundamē-
 tum in illius auctoritate constitutum.

CAPVT VIGESIMVM
 QVARTVM.

*Quare Canonici Regul. in Eccle-
 sia Lateran. vsq. ad Calistum
 III. præsterunt, es' qualiter
 Fredericus III. Imperator ha-
 bitum Canonicorū Regulari-
 um de manibus Prioris Late-
 ran. in dicta Basilica suscepit.*

A Nno 1446. quo posteriores
 Eugenij IV. literæ pro refor-
 matione Basilicæ Lateranensis
 emanauerunt, Patres nostri
 Generalem Synodum habue-
 runt Ferrariæ, in qua supra-
 dicti R. P. D. Simon Mediolanensis secundò in of-

ficio Rectoris Generalis post confirmatus, sed nu-
 merus Visitatorum auctus: non electi sunt in e-
 odem Capitulo quatuor Visitatores, videlicet D.
 Orosius Mediolanensis, D. Atrilius Placentinus,
 Dominicus Florentinus, & D. Martinus Bergo-
 mensis. in quibus comitijs comparuit nuncius
 missus cum literis à tota Ciuitate Vticensi offe-
 rente se velle monasterium nostri Ordinis & cõ-
 gregationis adificare, ac dotare, roganteq; Cap-
 itulum Generale, illud libenter acceptare, quare
 decretum est in eodem Capitulo, vt quatuor ca-
 nonici ad dictam Ciuitatem mitterentur cum
 pleno mandato illud acceptandi aut dimittendi,
 prout nostris institutis expedire videretur. Hoc
 autem anno Eugenius ad mortem infirmatus tã-
 dem ex hac luce migrat. calend. Februarij seq.
 ann. 1447. non autem 1446. vt Platina scribit.
 Extant enim Bullæ ab eodem Pontifice sequenti
 anno 1447. editæ, quæ in Bullario nuper edito
 legi possunt. Porro Pontificis aegritudine per Vr-
 bem diuulgata canonici seculares ad Lateranen-
 sem Basilicam accurrerunt, vt regulares ei egerent,
 quos Cardinales per Eustorgium Episcopum
 Beneuentanum, & Vicecancliarium prohibue-
 runt, promittentes illos post obitum Pontificis in
 pristinas dignitates restituere, & beneficia æqui-
 ualentia tribuere, modo ne in populis tumultum
 excitarent. Eugenio verò defuncto, electus fuit
 in Pontificem Thomas Cardinalis Bononiensis,
 qui quod fuerat à Nicolao de Albergatis Epil-
 copo Bononiensi, & Cardinali à pueritia in bonis
 moribus, & literis educatus Nicolaũ V. se nun-
 cupari fecit qui canonicos regulares in Ecclesia
 Lateranensi confirmauit, cui post Coronationem
 ad Lateranensem Basilicam cum tota curia de
 more proficiscenti Prior cum canonicis cum
 Cruce, thuribulo, clamibus Basilicæ, & bursa cum
 duodecim lapidibus pretiosis processionaliter
 obuiauerunt, & Prior nomine D. Benedictus de
 Placentia dicta bursa Pontificem præcinxit, cla-
 ues tradidit, & in Sede, quæ erat ad maiore portã
 eiusdè Basilicæ locauit, ac illius pedes cum om-
 nibus canonicis est osculatus, qui surgens de Se-
 de ad Sancta sanctorum iuit, quem illuc vsq; no-
 stri canonici sunt comitati tandemque cum to-
 ta curia ad S. Petri palatium est reuersus. Quo in
 Pontificatu confirmato nonnulli Cardinales ac-
 cedentes rogant, vt canonicos seculares in gra-
 dum pristinum restituere, & in Ecclesiam Late-
 ranensem reducere vellet, illamq; diuideret par-
 tim regulacibus, partim verò secularibus traden-
 do, & pro secularibus canonicam apud Sancta
 sanctorum extruere, ac de præbendis æquiva-
 lentibus prioribus à se dimissis providere, qui po-
 stulatis annuens, dictos canonicos seculares in
 Consistorio Cardinalium hisce conditionibus
 restituit, vt in ijs, quæ ad Ecclesiam Lateranensem
 vel canonicos regulares, vel ad illorum beneficia
 spectarent, se nullatenus immiscerent, nec Chorũ